28 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar** 2025-10-20

Când sarmalele devin semnal politic

România se pregătește de o mare reîntoarcere: cea a „Binomului”, în carne, oase și ...interceptări. Laura Codruța Kovesi vorbește despre dorul de casă taman când Nicușor Dan dezvăluie că visează la un SRI cu inițiativă proprie în lupta anticorupție. Coincidență? Prea frumos ca să fie doar nostalgie. Când procurorii și spionii se aliniază, din nou, pe aceeași partitură, nu e vorba de „dor de țară”, ci de dor de putere.

Laura Codruța Kövesi a rostit, senină și aproape domestic, fraza care a aprins toate beculețele roșii din țară: „Îmi lipsește foarte mult România”. Nu este o declarație sentimentală fără consecințe, ci un semnal calibrat, o frază cu ecou – mandatul la Parchetul European se apropie de final și poate că „dorul” de casă se va transforma, dacă e nevoie, în chemare profesională.

Nicușor Dan, ca un profesor prins nepregătit

Pe scurt, LCK își termină mandatul, iar în spate rămân dosare, echipe și o reputație construită în oglindă. În timp ce ea povestește cum a găsit Parchetul European cu doar

patru angajați și un buget mic pentru aspirațiile sale (și misiunea ce i-a fost încredințată), la București se pregătește, deloc întâmplător, revenirea unor instrumente de putere pe scena internă.

Miza este uriașă, iar revenirea „acasă” a ex-șefei DNA nu ar fi un simplu transfer de CV, ci reprezintă semnalul clar că vechile structuri – „Binomul”, cum a fost etichetată relația toxică SRI-DNA – își recuperează tonul și influența în România. Noua reconfigurare a hărții judiciare de la București nu are nimic inocent; când un personaj cu profil european devine, încă o dată, actor pe scena locală, organigrama democrației noastre suferă mutații subtile, dar decisive.

Gravitatea tabloului crește când însuși președintele anunță, cu glas de dascăl prins nepregătit, că vrea SRI „în lupta anticorupție” pe care se pregătește să o declanșeze. Nicușor Dan, omul care în campanii evadează adesea în registrul tehnocrat, iar după aia uită tot ce a vorbit, promite acum să readucă Serviciul Român de Informații în rolul de gardian al moralității publice, „din proprie inițiativă”. În traducere liberă – SRI ar putea decide, singur, ce merită să fie supravegheat și ce nu. Iar pentru cine nu știe, SRI are și SRL-uri, deci interese directe în economia de piață.

Formula „în numele luptei anticorupție” miroase dulce pentru cei care speră la ordine în țara asta, dar pentru oricine a trăit epoca interceptărilor politice, a dosarelor făcute „pe genunchi” și a execuțiilor morale publice, la tv, în prime time, sună fix așa cum este: periculos de ambivalentă.

Cine controlează controlorii, de fapt?

Să nu ne prefacem că nu înțelegem, aici nu-i despre persoane, oameni, ci despre mecanisme. O revenire a lui Kovesi, grevată sau nu de eticheta „europeană”, combinată cu un SRI transformat în agenție de detectivi, nu ar face decât să restituie României un model deja încercat și eșuat: control birocratic, sinergii între instituții care scapă, uneori, de sub control parlamentar și public și un spectacol permanent al vinovățiilor. Vinovați vor exista întotdeauna și este însușirea unei democrații sănătoase să aibă instrumente care să-i prindă. Problema apare când instrumentele devin scop, iar scopul – restaurarea a

ceva putred – se aseamănă cu o reeditare a „Statului paralel”, acum pe post de start-up patriotic.

Ironia amară e că totul se petrece sub mantia bunei intenții. Kovesi vorbește de„dorul de casă” și de „sarmale”, Nicușor Dan o dă pe „moralitate” – toate aceste formule trebuie să îmblânzească criticile și să transforme revenirea Binomului într-un gest aproape intim. Dar, dincolo de poze cu „provizii românești” și declarații despre „mers la biserică”, punem și noi o întrebare legitimă: cine controlează controlorii, de fapt?

Dacă revenirea la butoane a unor agenți cu trecut în structuri de forță este însoțită de largirea atribuțiilor SRI, atunci nu-i nicio întoarcere la normalitate, ci asistăm la

reinstaurarea unui mecanism în care democrația este administrată, nu trăită.

Dacă L.C. Kovesi se întoarce, ideal ar fi să vină pentru a întări statul de drept, nu pentru a repeta rețeta în care justiția devine podium politic. Iar dacă Nicușor Dan tot insistă să bage SRI în campania anticorupție „din proprie inițiativă”, poporul are dreptul să-i răspundă simplu: nu vrem mai multă interceptare, vrem mai multă responsabilitate!

CCR a dat, CCR a luat

Până atunci, vom rămâne cu neliniștea că, în România, dorul de casă poate fi începutul unei reveniri cu consecințe teribile.

Iar dacă mai aveam nevoie de o dovadă că „Sistemul” își apără cu sfințenie bastioanele, iat-o: Curtea Constituțională a decis că legea pensiilor magistraților este neconstituțională. Cu alte cuvinte, „Statul paralel” și-a scos din nou colții, când i s-a atins portofelul. Magistrații au câștigat, poporul a pierdut, iar privilegiile rămân betonate.

O lege asumată de Guvernul Bolojan s-a prăbușit în fața zidului de castă, iar întrebarea e simplă: după un asemenea eșec, mai are Ilie Bolojan legitimitatea morală să vorbească despre reformă? Sau asistăm la același film vechi, cu alți actori, dar aceleași replici?